

від учнів використання навичок критичного мислення і сприяють самовираженню. Компонент групових занять у ранковій зустрічі сприяє розвитку демократичних цінностей у спільноті, доводячи важливість співпраці, залученню до спільної діяльності й участі в ній. Спільні ігри і заняття ґрунтуються на використанні сильних сторін кожного на користь усієї групи. Групові заняття заохочують розвиток виразного мовлення. Вони дають змогу забезпечити соціальний, академічний і фізичний розвиток, а також створюють можливості вчитися на помилках, виявляти наполегливість у сприятливому середовищі.

Отже, вся система ранкових зустрічей докорінно змінює установку дітей на навчання як на цікавий процес самостійного здобуття знань; сприяє усвідомленню дітьми класу як єдиного колективу, де кожний – яскрава особистість, де кожного люблять і поважають, вміють цінувати, де дисципліна стає не результатом покарань, а усвідомленням того, що свобода дій потребує відповідальності за них, потребує шани до всіх, хто оточує дитину.

Список використаних джерел

1. Колін Б. Доброго ранку! Ми раді, що ви тут/ Б. Колін. – Електронний ресурс. – Режим доступу: [file:///C:/Users/123/AppData/Local/Temp/Rar\$DIa6584.27364/CRI.pdf].
2. Концепція Нової української школи. – Електронний ресурс. – Режим доступу: [file:///C:/Users/123/Downloads/НУШ%2pdf]
3. Нова українська школа: поради для вчителя / Під заг. ред. Бібік Н. М. – К.: ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 2017. – 206 с.

УДК 378.035011.3:172.15(043.2)

ГИРБА К. В.
БРИЖАК Н.Ю.
Мукачівський державний університет

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Актуальність дослідження проблеми патріотичного виховання студентів визначається низкою обставин – соціальною ситуацією, що склалася сьогодні в нашій державі, перетвореннями в суспільному, політичному, економічному житті, переорієнтації цінностей у свідомості людей.

Заклади вищої освіти на сучасному етапі розвитку суспільства покликані віддати пріоритети вихованню патріотизму як складнику світогляду студента та його ставленню до рідної країни, інших націй та народів, національних святинь, посиленню любові до України, мови, почуттю відповідальності за її незалежність, збереженню матеріальних і духовних цінностей. Особливо це стосується майбутнього вчителя, який у своїй професійній діяльності має здійснювати патріотичне виховання школярів. Тому, у сучасній вищій педагогічній освіті актуалізується потреба у вихованні патріотизму майбутніх учителів як почуття і як базової якості особистості на основі нових підходів і шляхів його реалізації.

Теоретичний аспект патріотичного виховання розробляли відомі українські педагоги минулого: Г. Ващенко, О. Духнович, А. Макаренко, І. Огієнко, С. Русова, В. Сухомлинський, К. Ушинський, які значну увагу приділяли вихованню любові до своєї землі, рідної мови, формуванню національної самосвідомості.

Загальнопедагогічні аспекти підготовки майбутнього вчителя досліджували О. Дубасенюк, Р. Гуревич, І. Зязюн, Н. Кічук, психологічні - Б. Ананьєв, П. Блонський, Л. Виготський, Г. Костюк.

Аналіз психолого-педагогічної літератури, показав, що існують різні підходи до визначення терміну «патріотизм». Так, у Великому тлумачному словнику сучасної української мови це поняття визначається як: «любов до Батьківщини, відданість їй та своєму народові, готовність прийти на її захист», а «патріот – це той, хто любить свою батьківщину, відданий своєму народові, готовий заради них на жертви і подвиги» [2, с. 894]. Визначальним у цьому трактуванні є емоційно-почуттєва сфера особистості, категоріями якої є: любов, відданість, готовність.

Видатні українські філософи-мислителі Г. Сковорода, Т. Шевченко, К. Ушинський, І. Франко, О. Духнович у своїх творах визначне місце відводили патріотизму українського народу, а саме: любові до Батьківщини, до рідної мови, до свого народу; повазі до історичного минулого; формуванню національної свідомості.

Патріотизм – складне і багатогранне поняття, один з найважливіших компонентів індивідуального та суспільного способу життя. На особистісному рівні патріотизм є пріоритетною стійкою характеристикою людини, яка проявляється в її свідомості, моральних ідеалах та цінностях, в реальній поведінці та вчинках.

Бути патріотом – значить духовно піднятися, усвідомити в Батьківщині безумовну цінність, яка дійсно і об'єктивно їй притаманна, приєднатись до неї розумом і почуттями. В той же час – патріотизм передбачає відкриття в самому собі беззавітної відданості Батьківщині, спроможність безкорисно радіти її успіхам, вдосконалення її, служіння їй, поєднання свої долі з її долею, а не любов до України здалека [1, с. 24].

Таке розуміння патріотизму дозволило визначити етапи виховання патріотизму особистості: виховання любові й поваги до своїх батьків, своєї родини (дошкільний вік); виховання позитивного ставлення своєї Батьківщини (шкільний вік); виховання усвідомлення своєї належності до історичної спільноти та культурно-релігійної традиції східнослов'янських народів (юнацький вік); виховання доброзичливого ставлення до всіх народів світу – якість, притаманна високодуховній особистості, яка формується у процесі самовиховання протягом усього життя.

Патріотичне виховання студентів педагогічних ВНЗ має свої особливості, які визначаються специфікою вмісту, рівнем мотивації, досвідом використання його у навчанні і вихованні школярів. Патріотичне виховання майбутніх вчителів, на нашу думку, включає в свою систему, як необхідну складову, підготовку студентів до патріотичного виховання школярів, яка вимагає не лише неординарних підходів до організації цілісного навчального процесу, але і, як наслідок, до якості підготовки вчителя як унікальної особистості, здібної до творчості і інноваційної діяльності в процесі патріотичного виховання учнів [3, с. 119].

Спробуємо визначити зміст патріотичного виховання студентів через більш конкретні завдання з урахуванням специфіки виховання майбутнього вчителя відповідно до напрямів: військово-патріотичне виховання включає: увічнення

пам'яті воїнів, які загинули, захищаючи Вітчизну; розуміння кожним громадянином своєї ролі і місця в служінні Вітчизні; виховання гордості за Україну: формування глибокої пошани і шанування символів України – Герба, Прапора, Гімну, іншої символіки і історичних святинь Вітчизни; виховання на прикладі соціально-ціннісного досвіду минулих поколінь, формуючи почуття гордості за своїх предків; вивчення національних традицій в побуті та внутрішньосімейних стосунках, навчанні і підходах до праці, методах творчості; пропаганда ідей і цінностей не лише українського патріотизму, але і місцевого або регіонального, такого, що характеризується прихильністю, любов'ю до рідного краю, міста, села, вулиці, підприємства, спортивної команди тощо; виховання готовності до гідного і самовідданого служіння суспільству і державі, до виконання обов'язків щодо захисту Вітчизни. Як бачимо, позначений зміст патріотичного виховання відповідає двом з традиційних уявлень; зміст – це констатація основних напрямів виховання і система формування базових цінностей [3, с. 117-121].

Таким чином, в умовах сучасного розвитку знань і технологій, національно-патріотичне виховання потребує філософсько-світоглядного осмислення культурної спадщини, культурно-морального насичення патріотичної виховної системи. Сучасна педагогічна наука безперервно повинна еволюціонувати, набувати все глибшого національного змісту і характеру, творчо використовуючи кращі досягнення інших народів.

Список використаних джерел

1. Бех І. Д. Національна ідея в становленні громадянина-патріота України / І. Бех, К. Чорна. Київ. – 2014. – 48 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і гол.ред. В. Т. Булес. – К.: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2004. – 1440 с.
3. Жаровська О. П. Сутність та особливості патріотичного виховання студентів в освітньому середовищі педагогічного університету / О. П. Жаровська // Наукові записки Вінницького державного педагогічного у-ту ім. М. Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія: зб. наук. праць. – Випуск 41 / Редкол.: В. І. Шахов (голова) та ін. – Вінниця: ТОВ «Нілан ЛТД», 2014. – С. 117–121.

УДК 378.016:81'342

ГЛУШКО Х. Р.

Львівський національний університет імені Івана Франка, Україна

PHONETIC COMPETENCE IN EDUCATION OF THE QUALIFIED SPECIALIST

A modern teacher has to hold a number of competences in order to be a qualified specialist. One of these important competences is the phonetic competence. We try to analyze some main characteristics of it.

In accordance with the curriculum of the primary school, the studying of English begins from the first form, there is a need to pay attention to the peculiarities of studying the phonetic material of primary school pupils.

The topicality of the theme has been due to the fact that pronunciation is one of the most important things in teaching language especially at the first stages. Phonetic competence is closely linked with other linguistic competences - components of foreign

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>